

Bruxelles, 16.2.2023.
COM(2023) 77 final

**IZVJEŠĆE KOMISIJE EUROPSKOM PARLAMENTU, VIJEĆU I EUROPSKOM
GOSPODARSKOM I SOCIJALNOM ODBORU**

**o provedbi Direktive Vijeća 2006/117/EURATOM o nadzoru i kontroli pošiljaka
radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva u državama članicama**

Četvrto izvješće

{SWD(2023) 43 final}

Sadržaj

1.	Uvod	2
1.1.	Kontekst	2
2.	Pravni okvir i njegova provedba	3
2.1.	Provedba Direktive	5
2.2.	Mišljenje Savjetodavnog odbora	6
2.3.	Nadležna tijela	6
3.	Opažanja	6
3.1.	Statistički podaci (2018.–2020.)	7
4.	Daljnje postupanje i kontinuirano poboljšanje	10
5.	Zaključci	11

1. UVOD

Direktivom Vijeća 2006/117/Euratom¹ (dalje u tekstu „Direktiva”) uređuje se sustav Zajednice za nadzor i kontrolu prekograničnih pošiljaka radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva kako bi se osigurala odgovarajuća zaštita stanovništva. Time se osigurava da se predmetne države članice obavješćuje o pošiljkama radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva koje se otpremaju u njihovo državno područje ili preko tog područja, pri čemu one imaju obvezu davanja suglasnosti ili obrazloženog odbijanja suglasnosti za pošiljke.

Sve države članice prenijele su Direktivu te svake treće godine od 25. prosinca 2011. izvješćuju Komisiju o njezinoj provedbi u skladu s člankom 20. U najnovijem ciklusu izvješćivanja države članice dostavile su svoja posljednja nacionalna izvješća za razdoblje 2018.–2020.² U skladu s člankom 20. i na temelju tih izvješća Komisija je izradila ovo sažeto izvješće³ za Europski parlament, Vijeće te Europski gospodarski i socijalni odbor, pri čemu je uzela u obzir mišljenje Savjetodavnog odbora⁴ i posebnu pozornost posvetila povratu pošiljaka u slučaju neodobrenih pošiljaka te neprijavljenog radioaktivnog otpada⁵.

Izvješće se nadovezuje na treće izvješće⁶ Komisije koje obuhvaća razdoblje 2015.–2017. te sadržava pregled odobrenja i pošiljaka istrošenoga goriva i radioaktivnog otpada u Zajednici. Detaljni podaci i informacije na kojima se temelje zaključci ovog izvješća navedeni su u popratnom radnom dokumentu službi Komisije.

1.1. Kontekst

Sve države članice EU-a proizvode radioaktivni otpad, koji nastaje iz različitih objekata, npr. nuklearne elektrane, istraživački reaktori, i aktivnosti, kao što su primjene radioizotopa u medicini, industriji, poljoprivredi, istraživanju i obrazovanju.

Pri radu nuklearnih reaktora stvara se i istrošeno gorivo, tj. nuklearno gorivo koje je bilo ozračeno u reaktorskoj jezgri i trajno je iz nje uklonjeno. Može se zadržati kao

¹ Direktiva Vijeća 2006/117/Euratom od 20. studenoga 2006. o nadzoru i kontroli pošiljaka radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva, SL L 337, 5.12.2006., str. 21.–32.

² Točnije, izvješćima je obuhvaćeno razdoblje od 26. prosinca 2017. do 25. prosinca 2020. (odobrenja). To je bio četvrti ciklus izvješćivanja za sve države članice osim Hrvatske, a treći za Hrvatsku s obzirom na to da je EU-u pristupila 1. srpnja 2013. To će biti posljednji ciklus izvješćivanja koji uključuje izvješće Ujedinjene Kraljevine.

³ Člankom 20. stavkom 2. Direktive od Komisije se zahtijeva da izradi sažeto izvješće u skladu s postupkom utvrđenim u članku 21. Direktive.

⁴ Savjetodavni odbor osnovan je 2007. na temelju članka 21. Direktive.

⁵ Članak 4. Direktive.

⁶ COM(2019) 633 final, Izvješće Komisije Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o provedbi u državama članicama Direktive Vijeća 2006/117/Euratom o nadzoru i kontroli pošiljaka radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva, treće izvješće, 17.12.2019. i SWD(2019) 437 final.

resurs koji se može preraditi ili se može odbaciti kao radioaktivni otpad namijenjen za konačno odlaganje bez predviđene daljnje upotrebe.

U 2020. (kraj razdoblja izvješćivanja) nuklearna energija činila je 24,6 % proizvodnje⁷ električne energije u 27 država članica EU-a, pri čemu je 13 država članica⁸ upotrebljavalo nešto više od stotinu nuklearnih reaktora.

Nakon stvaranja istrošenoga goriva i radioaktivnog otpada ti se materijali sigurno skladište prije moguće prerade i odlaganja. Za sigurno zbrinjavanje takvih materijala može biti potrebno njihovo premještanje, koje se naziva i pošiljkom, s mjesta na kojima su proizvedeni ili na kojima ih se zbrinjavalo. Riječ je o praksama koje se odvijaju u većini država članica neovisno o opsegu njihovih nuklearnih programa. Pošiljke se uglavnom šalju cestovnim, željezničkim ili pomorskim putem, a u ograničenom broju slučajeva zračnim prometom.

Uvoz, izvoz i provoz radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva kroz države članice redovita je praksa u EU-u.

2. PRAVNI OKVIR I NJEGOVA PROVEDBA

Sigurno i odgovorno zbrinjavanje radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva, uključujući sigurnu otpremu tih materijala u državna područja država članica i izvan tih područja, zakonska je obveza koja proizlazi iz međunarodnog prava i prava EU-a.

Na međunarodnoj razini glavni je referentni izvor u tom području Zajednička konvencija o sigurnosti zbrinjavanja istrošenoga goriva i sigurnosti zbrinjavanja radioaktivnog otpada (dalje u tekstu „Zajednička konvencija”)⁹. Uz druge odredbe, Zajedničkom konvencijom određuju se obveze za ugovorne stranke u pogledu sigurnosti prekograničnog prijevoza (uvoz, izvoz i provoz) istrošenoga goriva i radioaktivnog otpada. U njoj se zahtijeva da svaka ugovorna stranka koja sudjeluje u prekograničnom prijevozu poduzme odgovarajuće korake kako bi osigurala da se takav prijevoz provodi u skladu s odredbama Zajedničke konvencije i odgovarajućim obvezujućim međunarodnim instrumentima. Svih 27 država članica EU-a kao i

⁷ Statistički podaci o nuklearnoj energiji. Eurostat. Veljača 2021. ISSN 2443-8219.

⁸ Belgija, Bugarska, Češka, Finska, Francuska, Njemačka, Mađarska, Nizozemska, Rumunjska, Slovačka, Slovenija, Španjolska i Švedska.

⁹ Zajednička konvencija stupila je na snagu 18. lipnja 2001. Primjenjuje se na istrošeno gorivo i radioaktivni otpad koji proizlazi iz civilnih nuklearnih reaktora i primjena te na istrošeno gorivo i radioaktivni otpad iz vojnih ili obrambenih programa ako i kad se takvi materijali trajno odlažu i zbrinjavaju u okviru isključivo civilnih programa ili kad ih ugovorna stranka prijavi kao istrošeno gorivo ili radioaktivni otpad za potrebe Konvencije. Konvencija se primjenjuje i na planirano i kontrolirano ispuštanje tekućih ili plinovitih radioaktivnih materijala u okoliš iz kontroliranih nuklearnih postrojenja.

Zajednica Euratom ugovorne su stranke Zajedničke konvencije¹⁰, što ukazuje na njihovu predanost osiguravanju visoke razine sigurnosti istrošenoga goriva i radioaktivnog otpada od njihova nastanka do odlaganja.

Na razini EU-a sveobuhvatnim pravnim okvirom osigurava se zaštita zdravlja radnika i stanovništva od rizika koji potječu od ionizirajućeg zračenja, među ostalim tijekom slanja pošiljaka istrošenoga goriva i radioaktivnog otpada. Okvir se trenutno sastoji od Direktive i direktiva Vijeća 2013/59/Euratom¹¹ (dalje u tekstu „Osnovni sigurnosni standardi”) te 2011/70/Euratom¹² (dalje u tekstu „Direktiva o radioaktivnom otpadu”), koje utječu na područje primjene Direktive.

Unutar okvira EU-a za nuklearnu sigurnost i zaštitu od zračenja, Direktiva se posebno bavi propisanim odobrenjima i postupovnim aspektima prekograničnih pošiljaka radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva iz civilnih objekata i aktivnosti. Opći je cilj Direktive unapređenje zaštite od opasnosti koje potječu od izloženosti ionizirajućem zračenju nadzorom i kontrolom pošiljaka istrošenoga goriva i radioaktivnog otpada. Direktiva se primjenjuje:

- kad je zemlja podrijetla ili zemlja odredišta ili bilo koja zemlja provoza istrošenoga ili radioaktivnog otpada država članica EU-a,
- kad količine i koncentracija istrošenoga goriva ili radioaktivnog otpada za otpremu (navodi se kao pošiljka) prelaze razine utvrđene u Osnovnim sigurnosnim standardima.

Kad pošiljka ne može biti izvedena do kraja ili ako nisu ispunjeni uvjeti za pošiljku u skladu s Direktivom, nadležna tijela države članice podrijetla moraju osigurati da predmetni materijal ponovno preuzme njegov posjednik¹³, osim ako je moguće postići siguran alternativni dogovor. Nadležna tijela moraju osigurati da osoba odgovorna za pošiljku prema potrebi poduzme korektivne sigurnosne mjere. U tom slučaju troškove koji nastaju kad pošiljku nije moguće ili nije dopušteno izvesti do kraja snosi posjednik¹⁴.

Svako odbijanje odobrenja za pošiljku istrošenoga goriva i radioaktivnog otpada: i.

¹⁰ Ujedinjena Kraljevina također je ugovorna stranka. Od 11. veljače 2022. Konvencija broji 88 ugovornih stranaka. (https://www-legacy.iaea.org/Publications/Documents/Conventions/jointconv_status.pdf).

¹¹ Direktiva Vijeća 2013/59/Euratom od 5. prosinca 2013. o osnovnim sigurnosnim standardima za zaštitu od opasnosti koje potječu od izloženosti ionizirajućem zračenju, i o stavljanju izvan snage direktiva 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom i 2003/122/Euratom, SL L 13, 17.1.2014., str. 1.–73.

¹² Direktiva Vijeća 2011/70/Euratom od 19. srpnja 2011. o uspostavi okvira Zajednice za odgovorno i sigurno gospodarenje istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom, SL L 199, 2.8.2011., str. 48.–56.

¹³ „Posjednik” znači bilo koja fizička ili pravna osoba koja je prije otpremanja pošiljke radioaktivnog otpada ili istrošenoga goriva u skladu s važećim nacionalnim zakonodavstvom odgovorna za te materijale i planira poslati pošiljku primatelju. (Članak 5. stavak 9. Direktive).

¹⁴ Članak 12. Direktive.

mora biti opravdano na temelju mjerila utvrđenih u Direktivi; ii. ne bi smjelo biti proizvoljno; i iii. trebalo bi se temeljiti na odgovarajućim nacionalnim propisima, propisima Zajednice ili međunarodnim propisima. Odluke država članica o suglasnostima ili odbijanjima moraju biti u skladu s odredbama iz Zajedničke konvencije i Direktive¹⁵, kojima se zabranjuje izvoz radioaktivnog otpada ili istrošenoga goriva u odredišta južnije od 60° južne geografske širine, u afričke, karipske ili pacifičke države ili u treću zemlju koja nema resurse i mogućnosti za sigurno zbrinjavanje radioaktivnog otpada ili istrošenoga goriva.

Osim što su obvezne svake tri godine slati izvješća Komisiji, države članice obvezne su jednom godišnje obavijestiti¹⁶ Komisiju i Savjetodavni odbor o svim neodobrenim pošiljkama u treće zemlje te Komisiji prosljediti¹⁷ podatke za kontakt nadležnih tijela i sve potrebne informacije za brzu komunikaciju.

2.1. Provedba Direktive

Za sve pošiljke (uključujući uvoz, izvoz i provoz među državama članicama te pošiljke koje ulaze u Zajednicu ili iz nje izlaze) koje ulaze u područje primjene Direktive u Direktivi je propisana upotreba standardnog dokumenta¹⁸ koji je utvrđen Odlukom Komisije 2008.¹⁹ kako je izmijenjena 2011.²⁰ Standardni dokument sadržava obrasce za sljedeće svrhe:

- zahtjev za izdavanje odobrenja za pošiljku istrošenoga goriva ili radioaktivnog otpada,
- potvrdu o primitku zahtjeva – zahtjev za podatke koji nedostaju povezane s istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom,
- suglasnost ili odbijanje predmetnih nadležnih tijela povezane s pošiljkom radioaktivnog otpada ili istrošenoga goriva,
- odobrenje za pošiljku istrošenoga goriva i radioaktivnog otpada,
- opis pošiljke radioaktivnog otpada i popis paketa,
- potvrdu o primitku radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva.

¹⁵ Članak 16. Direktive.

¹⁶ Članak 16. stavak 1. točka (c) Direktive.

¹⁷ Članak 18. Direktive.

¹⁸ Prema članku 17. Direktive.

¹⁹ Odluka Komisije od 5. ožujka 2008. o utvrđivanju standardnog dokumenta za nadzor i kontrolu pošiljaka radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva na koji upućuje Direktiva Vijeća 2006/117/Euratom (priopćena pod brojem dokumenta C(2008) 793), (2008/312/Euratom), SL L 107, 17.4.2008., str. 32.–59.

²⁰ Ispravak Odluke Komisije 2008/312/Euratom od 5. ožujka 2008. o utvrđivanju standardnog dokumenta za nadzor i kontrolu pošiljaka radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva na koji upućuje Direktiva Vijeća 2006/117, SL L 343, 23.12.2011., str. 149.

Kad se takvi materijali namjeravaju otpremiti u treće zemlje radi odlaganja, države članice obvezne su, u skladu s člankom 4. stavkom 4. Direktive o radioaktivnom otpadu, primjenjivati i kriterije za pošiljku koje je utvrdila Komisija u skladu s člankom 16. stavkom 2. Direktive i primjenjivom Preporukom Komisije²¹.

2.2. Mišljenje Savjetodavnog odbora

XII. sastanak Savjetodavnog odbora održan je 7. studenoga 2022. u Luxembourggu kako bi se raspravilo o nacrtu ovog izvješća i popratnom radnom dokumentu službi Komisije. Savjetodavni odbor dao je pozitivno mišljenje.

2.3. Nadležna tijela

Od srpnja 2022. sve su države članice dostavile informacije o svojim nadležnim tijelima na temelju članka 5. stavka 13.²² Direktive.

Popis nadležnih tijela u državama članicama priložen je popratnom radnom dokumentu službi Komisije.

3. OPAŽANJA

Komisija je primijetila da u ovom razdoblju izvješćivanja države članice nisu prijavile nikakve propuste koji uključuju prekogranični prijevoz radioaktivnog otpada ili istrošenoga goriva.

Države članice nisu prijavile poteškoće koje bi bile obuhvaćene člankom 4. „Povrat pošiljke u slučaju neodobrenih pošiljki neprijavljenog radioaktivnog otpada”, člankom 12. „Neuspjela pošiljka” ili člankom 16. stavkom 1. točkom (c) „Zabranjeni izvozi”. Stoga, na temelju dostavljenih informacija, u tom izvještajnom razdoblju na području EU-a nije poslana nijedna neodobrena pošiljka.

U izvještajnom razdoblju zabilježena su četiri slučaja odbijanja davanja suglasnosti:

- jedna država članica odbila je dati suglasnost za dva zahtjeva zbog privremene nedostupnosti objekata za završnu obradu;
- jedna država članica odbila je dati suglasnost za dva zahtjeva za provoz kontaminiranog metalnog otpada jer je smatrala da zahtjevi nisu obuhvaćeni područjem primjene Direktive²³. No ti su provozi regularno provedeni u

²¹ Preporuka Komisije od 4. prosinca 2008. o kriterijima za izvoz radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva trećim zemljama (priopćena pod brojem dokumenta C(2008) 7570 (2008/956/Euratom).

²² U članku 5. stavku 13. Direktive „nadležna tijela” definiraju se kao „tijela koja su po zakonima ili propisima zemalja podrijetla, provoza ili odredišta ovlaštena za primjenu sustava nadzora i kontrole pošiljki radioaktivnog otpada ili istrošenoga goriva”.

²³ Postoje različita stajališta među državama članicama o tome jesu li prekogranične pošiljke kontaminiranog metalnog otpada, koji se obrađuje i reciklira, obuhvaćene područjem primjene

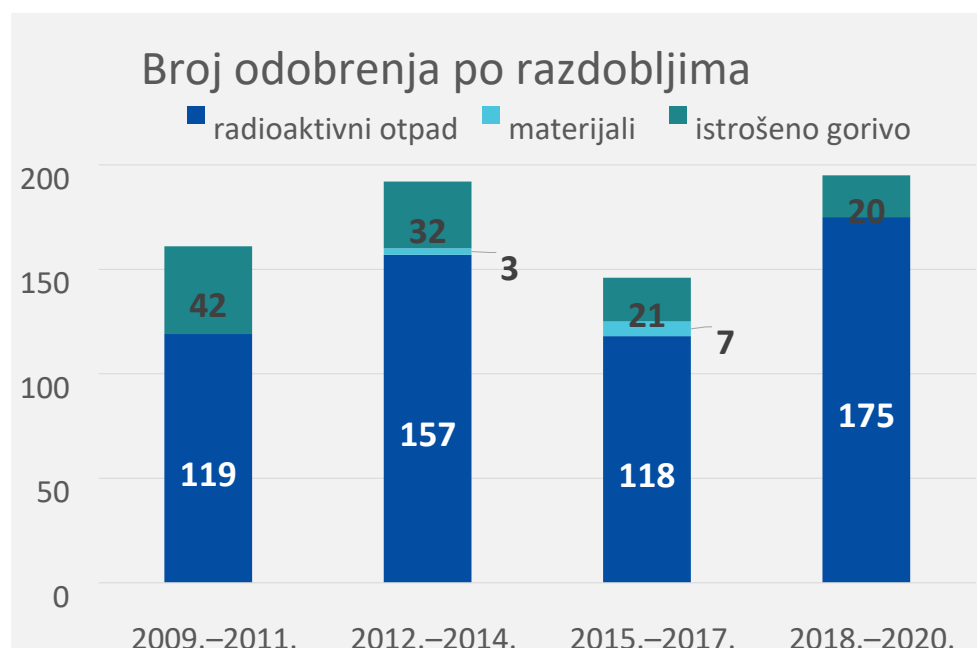
skladu s primjenjivim lokalnim zakonodavstvom.

Od propisivanja obveza izvješćivanja Direktivom tri države članice (Hrvatska, Cipar i Malta) nisu prijavile nijednu odobrenu pošiljku na svojem državnom području.

Detaljan pregled prekograničnih pošiljaka radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva u EU-u u trenutačnom izvještajnom razdoblju naveden je u popratnom radnom dokumentu službi Komisije.

3.1. Statistički podaci (2018.–2020.)

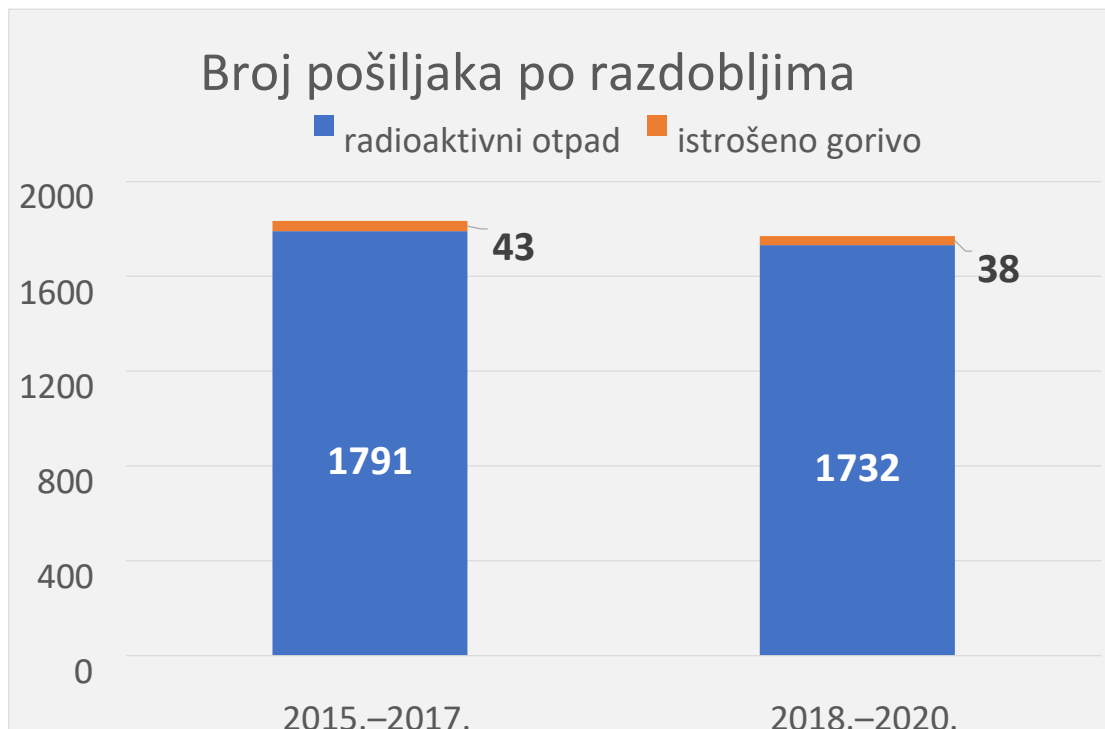
Ovaj odjeljak sadržava statistički pregled odobrenja i pošiljaka.

Slika 1 Broj odobrenja

U razdoblju 2018.–2020. 21 država članica prijavila je 195 odobrenja, što odgovara broju od 1 770 stvarnih pošiljaka. Odobrenje se općenito odnosi na više pošiljaka i može premašivati razdoblje obuhvaćeno ovim izvješćem.

Direktive. Države članice koje kontaminirani metalni otpad koji će se reciklirati ne smatraju otpadom ne daju suglasnost za odgovarajuće odobrenje pošiljke (odbijanje).

Slika 2 Broj pošiljaka

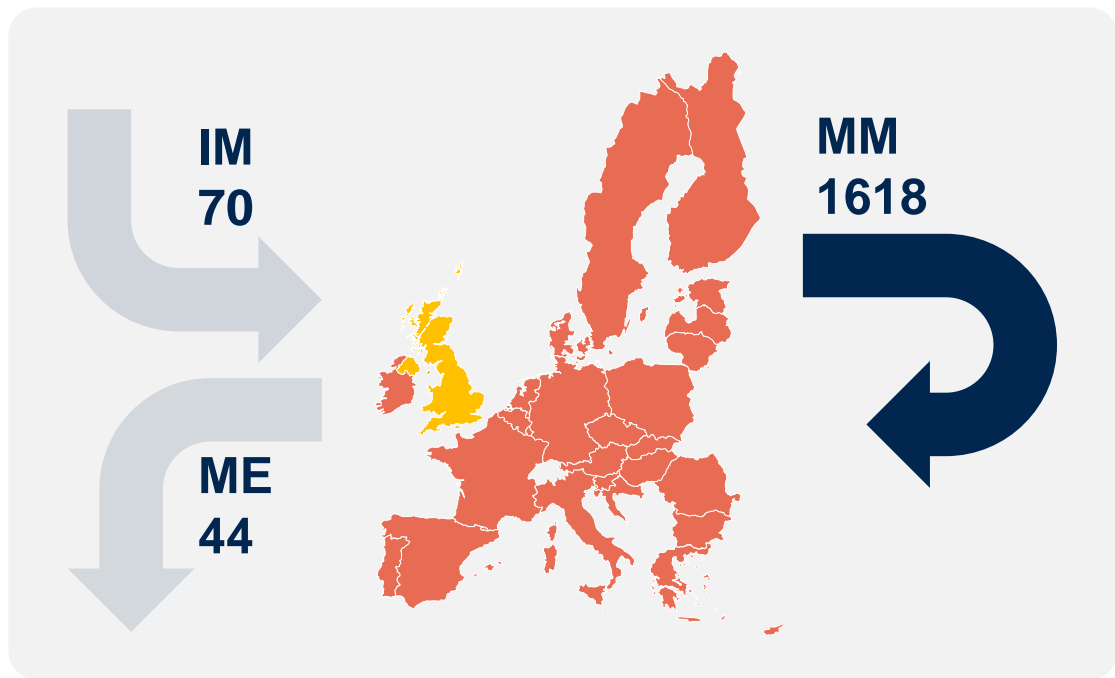
Kad je riječ o odobrenim pošiljkama, njih 98 % (1 732 pošiljke) odnosilo se na radioaktivni otpad, a 2 % (38 pošiljaka) na istrošeno gorivo.

Većina odobrenja i pošiljaka odnosila se na kretanja unutar Zajednice. Ukupno je 92,6 % pošiljaka bilo unutar Zajednice (kategorija MM), a 2,7 % za izvoz (kategorija ME) i 4,7 % za uvoz (kategorija IM).

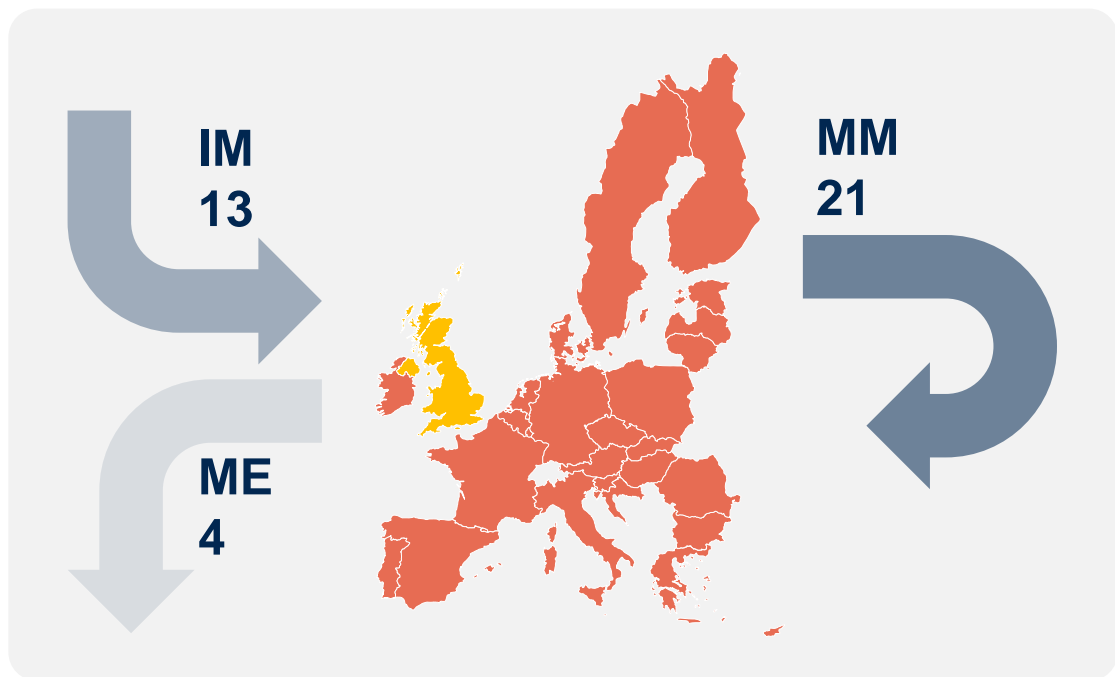
Statistički podaci pokazuju da je za 79 % svih pošiljaka unutar Zajednice radioaktivni otpad nastao u nuklearnoj industriji, dok 21 % potječe iz nenuklearnih aktivnosti (npr. medicina, istraživanje).

Obrada radioaktivnog otpada (kao što je obrada radi smanjenja količine ili kondicioniranje) u namjenskim postrojenjima bila je glavna svrha pošiljaka, kao i vraćanja prerađenog radioaktivnog otpada ili istrošenoga goriva u zemlju podrijetla. Švedska i Njemačka zemlje su koje su izdale najveći broj odobrenja, i kao zemlja podrijetla i kao zemlja odredišta.

Do prijevoza istrošenoga goriva došlo je zbog njegove ponovne prerade ili vraćanja u zemlju podrijetla.

Slika 3 Pošiljke radioaktivnog otpada, unutar Zajednice (MM), za izvoz (ME), za uvoz (IM)

Slika 4 Pošiljke istrošenoga goriva, unutar Zajednice (MM), za izvoz (ME), za uvoz (IM)

4. DALJNJE POSTUPANJE I KONTINUIRANO POBOLJŠANJE

U trećem izvješću Komisije o provedbi Direktive utvrđene su dvije potrebe: potreba za poboljšanjem usklađenosti standardnog dokumenta sa zahtjevima predložka za izvješćivanje te za praćenjem učinaka Osnovnih sigurnosnih standarda na provedbu nadzora i kontrole prekograničnih pošiljaka.

U daljnjem postupanju povezanom s prethodnom točkom Komisija je na temelju prijedloga jedne države članice predložila reviziju standardnog dokumenta u skladu s člankom 17. stavkom 2. i člankom 21. Direktive kako bi se informacije o početnim pošiljkama navele u izmijenjenom standardnom dokumentu. Stoga će u slučaju povrata pošiljaka uključene države članice moći pratiti pošiljke. Osim toga, Komisija je na temelju prijedloga dviju država članica predstavila digitalni standardni dokument.

Kad je riječ o mogućim učincima Osnovnih sigurnosnih standarda na provedbu Direktive, Komisija nije primijetila nikakav veći problem. Međutim, prijavljeni slučaj dvaju odbijanja davanja suglasnosti za provoz radioaktivnog otpada kroz državu članicu otvorio je važno pitanje o primjeni Direktive. Naime, među državama članicama postojala su različita stajališta o tome jesu li prekogranične pošiljke kontaminiranog metalnog otpada, koji se obrađuje i reciklira, obuhvaćene područjem primjene Direktive s obzirom na to da regulatorno tijelo države članice taj materijal može klasificirati kao radioaktivni otpad. U skladu s definicijom radioaktivnog otpada²⁴, ako regulatorna tijela na temelju zakonodavnog i regulatornog okvira zemalja podrijetla i odredišta radioaktivni materijal kontroliraju kao radioaktivni otpad za koji zemlje podrijetla ili odredišta ne predviđaju daljnju uporabu, taj se materijal u skladu s Direktivom smatra radioaktivnim otpadom. U skladu s tim Komisija smatra da je u takvim slučajevima potrebna suglasnost, neovisno o tome što zemlja provoza takav materijal ne smatra radioaktivnim otpadom.

Osim toga, jedna država članica navela je da preferira da pošiljke otpada s prirodnim radioaktivnim materijalima²⁵ uvijek budu obuhvaćene područjem primjene Direktive Vijeća 2006/117/Euratom. S tim u vezi, Komisija podsjeća²⁶ da s pravnog stajališta sav otpad koji sadržava prirodne radioaktivne materijale za koji se zahtijeva regulatorna kontrola i koji se svrstava u kategoriju radioaktivnog otpada ulazi u područje primjene Direktive.

Na svojem XII. sastanku Savjetodavni odbor pozvao je Komisiju da razmotri ažuriranje standardnog dokumenta, posebice tamo gdje uključuje informacije o

²⁴ Članak 5. stavak 1. Direktive glasi: „radioaktivni otpad” znači radioaktivni materijal u plinovitom, tekućem ili krutom obliku, za koji zemlje podrijetla i odredišta ili fizičke ili pravne osobe čije odluke te zemlje prihvaćaju ne predviđaju daljnju uporabu, te koji nadležno tijelo u skladu sa zakonodavstvom i propisima zemalja podrijetla i odredišta kontrolira kao radioaktivni otpad.

²⁵ Prirodni radioaktivni materijal.

²⁶ Kako je istaknuto u trećem izvješću Komisije Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o provedbi Direktive.

podrijetlu otpada, tj. upućivanje na početne pošiljke.

5. ZAKLJUČCI

Provedbom Direktive osiguralo se da se upotrebom standardnog dokumenta sav prekogranični promet radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva unutar Zajednice odvija uz prethodni informirani pristanak nadležnih tijela svih uključenih država članica (uključujući države članice provoza). Sve države članice Komisiji su redovito dostavljale informacije povezane sa svim odobrenim pošiljkama u definiranom izvještajnom razdoblju (tri godine). Na taj način zajamčeni su nadzor i kontrola pošiljaka radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva u cijeloj Zajednici. U tu se svrhu svakako i dalje preporučuje upotreba neobveznog „predloška za izvješćivanje” jer se njime omogućilo jednostavno dohvaćanje podataka i ublažio rizik od pogrešnog tumačenja podataka.

Općenito Komisija zaključuje da se trenutačnim pravnim okvirom Euratoma koji obuhvaća Direktivu, Osnovne sigurnosne standarde i Direktivu o radioaktivnom otpadu osiguravaju najviše razine sigurnosti kad je riječ o riziku od ionizirajućeg zračenja na području EU-a u kontekstu prekograničnih pošiljaka. Međutim, Komisija napominje da moguće razlike među državama članicama pri definiranju radioaktivnog otpada mogu dovesti do nekih problema u postupku informiranja i davanja suglasnosti. U vezi s tim potrebna su poboljšanja, uz istraživanje mogućnosti za daljnje usklađivanje u tom području u dogovoru s državama članicama.